

אדם רבינוביץ אדם ראינווויטס

הפרקטיקה של אדם רבינוביץ (*1973, חדרה; חי ועובד בלוס אנג'לס ובתל אביב-יפו) מקיפה מדיות מסורתיות כגון ציור ופיסול ובצדן שפות רב-חושיות דוגמת מיצבים ותמונות נעות. פעולות דוגמת ניכוס, חזרה, שיקוף והיראות – לעומת היעלמות – הם עמודי התווך של אופן פעולתו. ואולם, לאורך עשרים וחמש שנות עבודתו בשדה האמנות, האמן מצא דרכים למנוע את קידוד יצירתו בכלים שאולים כמו מושגים, רעיונות או מונחים – עמדה שמולה ניצב הרצון העיקש ליצור "אווירות ייחודיות" הניתנות לזיהוי מידי זו עם זו וכמו כן עם הפרקטיקה שלו בכללה.

יצירתו שזה עתה הוזמנה ממנו שתוצג במרכז לאמנות עכשווית תל אביב-יפו מורכבת ממיצב מרחבי הקולע את הצופה לחוויה כוללת ועם זאת אינטימית. המיצב בנוי כחדר-בתוך-חדר שבהשראתו קרויה התערוכה – הוא מעין "גולם" שעולמות מקבילים באים בו לביטויים באמצעות פעולות מינימליות. תפיסת העולמות המקבילים של תרחישים סוריאליסטיים תמיד העסיקה את רבינוביץ; אולם לחיזוק עניינו זה, תרמה החלטתו לעבוד בין תל אביב-יפו ללוס אנג'לס. ספציפית, תחומי עניינו מתמזגים עם רקע תרבותי של קליפורניה המעוגן בסצנה הפסיכדלית וגם בתנועות אמנות כגון "פיניש פטיש" (מינימליזם של החוף המערבי) והשפעתו העצומה של וולט דיסני על התרבות החזותית והחברה שם ובמערב בכלל וגם בישראל לאור ההשלכות ההיסטוריות.

דיסני – בצד שפה חזותית המהדהדת איור הקשור לתעשיית המוסיקה משנות ה-60 וה-70 של המאה שעברה הוא המקור החזותי העיקרי של הדפסי המשי שלו. כנגזרת של הנחות המוצא הללו, תערוכת היחיד שלו במרכז לאמנות עכשווית תכלול שני מרכיבים: קומת הקרקע, שעליה שולטת העבודה החדשה שעוצבה עבורה, והגלריה בקומה הראשונה, שבה מוצגת שורה של עבודות דו-מימדיות, שנוצרו לא מכבר לרגל התערוכה בהתבסס על דימוי יחיד היוצר השפעה מרחבית בזיקה לכמה ממיצביו המוקדמים.

התערוכה "אדם רבינוביץ: הראי לי את הדרך (בתוך מוחו של העכביש)" מוצגת באוצרות ניקולה טרצי. התערוכה נתמכת על-ידי מענק ריבקינד בן צור לאמנות, חינוך וקהילה, מועצת הפיס לתרבות ואמנות, וקרן אאוטסט לאמנות עכשווית. הסיסות והאירוח בתמיכת ארטפורט תל אביב.

באמצעות מענק ריבקינד בן צור לאמנות, חינוך וקהילה, קבוצת סטודנטים ות לאמנות ובוגרים. – יניב דראי, הראל וחניש, תומר מצא, שחר פנחס גרינולד וסאן פרנקו – לקחו חלק פעיל ומשמעותי בתערוכה לצד האמן. כמו כן, המענק אפשר לקבוצת סטודנטים. ות נוספת – גפן לחיאני, נועם מרציאנו, עמית משולם, נור פטיש, מיה רובוביץ ונעם רשף – ליטול חלק בסדנת הדפס עם האמן בגלריה הראל מדפיסים ומוציאים לאור.

תודה רבה ל: אורי וגמן, מיכל הלפמן, מעיין אליקים, מתי, יעקב ומוניק הראל, ג'רמי סמית', אלי פטל, אורי דסאו, יעל ברגשטיין, גדי צחור, נילסון פינטו דה אוליברה, בעז נמט, רות נמט, יונה רבינוביץ, אילת ויאיר רייזנר.

תשכל מפרסמה הפנא אדם ראינווויטס (*1973, חדרה; חי ועובד בלוס אנג'לס ובתל אביב-יפו) מקיפה מדיות מסורתיות כגון ציור ופיסול ובצדן שפות רב-חושיות דוגמת מיצבים ותמונות נעות. פעולות דוגמת ניכוס, חזרה, שיקוף והיראות – לעומת היעלמות – הם עמודי התווך של אופן פעולתו. ואולם, לאורך עשרים וחמש שנות עבודתו בשדה האמנות, האמן מצא דרכים למנוע את קידוד יצירתו בכלים שאולים כמו מושגים, רעיונות או מונחים – עמדה שמולה ניצב הרצון העיקש ליצור "אווירות ייחודיות" הניתנות לזיהוי מידי זו עם זו וכמו כן עם הפרקטיקה שלו בכללה.

יצירתו שזה עתה הוזמנה ממנו שתוצג במרכז לאמנות עכשווית תל אביב-יפו מורכבת ממיצב מרחבי הקולע את הצופה לחוויה כוללת ועם זאת אינטימית. המיצב בנוי כחדר-בתוך-חדר שבהשראתו קרויה התערוכה – הוא מעין "גולם" שעולמות מקבילים באים בו לביטויים באמצעות פעולות מינימליות. תפיסת העולמות המקבילים של תרחישים סוריאליסטיים תמיד העסיקה את רבינוביץ; אולם לחיזוק עניינו זה, תרמה החלטתו לעבוד בין תל אביב-יפו ללוס אנג'לס. ספציפית, תחומי עניינו מתמזגים עם רקע תרבותי של קליפורניה המעוגן בסצנה הפסיכדלית וגם בתנועות אמנות כגון "פיניש פטיש" (מינימליזם של החוף המערבי) והשפעתו העצומה של וולט דיסני על התרבות החזותית והחברה שם ובמערב בכלל וגם בישראל לאור ההשלכות ההיסטוריות.

דיסני – בצד שפה חזותית המהדהדת איור הקשור לתעשיית המוסיקה משנות ה-60 וה-70 של המאה שעברה הוא המקור החזותי העיקרי של הדפסי המשי שלו. כנגזרת של הנחות המוצא הללו, תערוכת היחיד שלו במרכז לאמנות עכשווית תכלול שני מרכיבים: קומת הקרקע, שעליה שולטת העבודה החדשה שעוצבה עבורה, והגלריה בקומה הראשונה, שבה מוצגת שורה של עבודות דו-מימדיות, שנוצרו לא מכבר לרגל התערוכה בהתבסס על דימוי יחיד היוצר השפעה מרחבית בזיקה לכמה ממיצביו המוקדמים.

באמצעות מענק ריבקינד בן צור לאמנות, חינוך וקהילה, קבוצת סטודנטים ות לאמנות ובוגרים. – יניב דראי, הראל וחניש, תומר מצא, שחר פנחס גרינולד וסאן פרנקו – לקחו חלק פעיל ומשמעותי בתערוכה לצד האמן. כמו כן, המענק אפשר לקבוצת סטודנטים. ות נוספת – גפן לחיאני, נועם מרציאנו, עמית משולם, נור פטיש, מיה רובוביץ ונעם רשף – ליטול חלק בסדנת הדפס עם האמן בגלריה הראל מדפיסים ומוציאים לאור.

תודה רבה ל: אורי וגמן, מיכל הלפמן, מעיין אליקים, מתי, יעקב ומוניק הראל, ג'רמי סמית', אלי פטל, אורי דסאו, יעל ברגשטיין, גדי צחור, נילסון פינטו דה אוליברה, בעז נמט, רות נמט, יונה רבינוביץ, אילת ויאיר רייזנר.

ADAM RABINOWITZ

The practice of Adam Rabinowitz (*1973, Hadera, Israel; lives and works in Los Angeles and Tel Aviv-Yafo) encompasses traditional mediums such as painting and sculpture, alongside more immersive languages such as installations and moving images. Notions such as appropriation, repetition, reflection, and appearance – versus disappearance – have been pillars of his *modus operandi*. Nevertheless, throughout his twenty-five years in the field of art, the artist has found ways to avoid seeing his work codified through assimilated concepts, ideas or terms – a position that has been consistently counterbalanced by a firm desire to create “specific atmospheres” that are immediately identifiable with each other and in turn, with his practice as a whole.

Rabinowitz's newly commissioned work presented at CCA Tel Aviv-Yafo consists of a spatial-installation that invites the spectator to engage in a total and yet intimate experience. Built as a room-within-the-room – this installation, which gives the title to the exhibition – is a sort of ‘cocoon’ in which parallel worlds are manifested through minimal actions. The idea of “parallel worlds,” of surreal scenarios, has always been one of Rabinowitz's preoccupations. However, his decision to work between Tel Aviv-Yafo and Los Angeles, enhanced such interest. Specifically his interests merge with a cultural background, that of California, that is deeply immersed in the psychedelic scene, but also with art movements like “Finish Fetish” (West Coast Minimalism) and Walt Disney's incomparable influence on visual

culture and society – not only there but in the entire west, including, due to historical conditions, also Israel.

Disney, in fact – together with a kind of visual language that echoes illustration related to the music industry of the 1960s and 1970s – is the main visual source for his iconic silkscreen works. Following these premises, his solo exhibition at CCA Tel Aviv-Yafo will include two components: the Ground Floor Gallery is taken over by the new work, which has been designed specifically for the space; the First Floor Gallery features a series of two-dimensional works, also newly created for this occasion, that are based on a single image, creating a spatial effect that echoes some of his early installations.

“Adam Rabinowitz: Show Me the Way (Inside the Spider's Mind)” is curated by Nicola Trezzi. The exhibition is supported by the Rywkind Ben Zour Grant for Art, Education and Community, Mifal HaPais Council for the Culture and Arts, and Outset Contemporary Art Fund. Flights and hospitality supported by Artport Tel Aviv.

Through the Rywkind Ben Zour Grant for Art, Education and Community, a select group of art students and recent graduates – Yaniv Drey, Sun Franko, Tomer Matza, Shahar Pinchas Grünwald, and Harel Wahnich – took an active and meaningful part in the exhibition as the artist's collaborators; also owing to the Grant, a second group of students – Geffen Lechiany, Noam Marciano, Amit Meshulam, Nur Patishi, Noam Reshef, and Maya Robovich – participated in a printing workshop with the artist at Har-El Printers and Publishers.

Special thanks to: Uri Wegman, Michal Helfman, Maayan Elyakim, Matti, Jacob and Monique Har-El, Jeremy Smith, Eli Petel, Ory Dessau, Yael Bergstein, Gadi Tzador, Nilson Pinto De Oliviera, Boaz Nemet, Ruth Nemet, Yonah Rabinowitz, Eilat and Yair Reisner.

Ground Floor Gallery: **Show Me the Way (Inside the Spider's Mind)**, 2025, Two-way surface coated glass, mirror, plastic, plaster, clay, paint, wood, sound, variable dimensions.

صالة العرض في الطابق الأرضي: **أرني الطريق (داخل عقل العنكبوت)**, 2025, زجاج مطلي ذو سطح عاكس مزدوج, مرآة, بلاستيك, جبس, طين, طلاء, خشب, صوت, أبعاد متغيرة.

גלריה קומת קרקע: **הראי לי את הדרך (בתוך מוחו של העכביש)**, 2025, זכוכית דו-כיוונית מצופה, מראה, פלסטיק, גבס, חימר, צבע, עץ, סאונד, מידות משתנות.

First Floor Gallery: **Show Me the Way (Phases of Nibiru) 1–13**, 2025, 12 transparencies, LED lighting, artist frames, 100×70 cm (each).

صالة العرض في الطابق الأول: **أرني الطريق (مراحل نيبירו) 1–13**, 2025, 12 شريحة شفافة, إضاءة LED, إطارات من صنع الفنان, 70×100 سم (كل واحدة).

גלריה קומה ראשונה: **הראי לי את הדרך (מצבי נيبירו) 1–13**, 2025, 12 שקפים, תאורת LED, מסגרות אמן, 70×100 ס"מ (כל אחת).